

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 7 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 979—80) vedtoges enstemmig med 58 Stemmer.

Under Forhandling sattes dernæst de *Krigsministeren* vedkommende Indstillinger, nemlig Nr. 14 og 18 (se Tillæg B. Sp. 981—82).

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Da Krigsministeren ikke kan være til Stede, har den højtærede Finansminister lovet at overtage hans Hverv.

Ordføreren (*Busk*): Til den højtærede Krigsminister er der henvist tvende Andragender, det ene, som findes under Nr. 64 i Betænkningen, er fra forhenværende Bøssesmager J. Johnsen af Kjøbenhavn om en aarlig Understøttelse af Statskassen. Det oplyses, at vedkommende Mand har arbejdet ved Geværfabrikken som Bøssesmager i 34 Aar, indtil han i Oktober Maaned 1897 paa Grund af Alder og Svagelighed maatte fratræde sit Arbejde. Han var da 66½ Aar. Han er gift, og hans Hustru er 69 Aar og har i de sidste 20 Aar været sengeliggende. Manden har i Pension 17 Kr. 40 Øre om Maaneden, altsaa 208 Kr. om Aaret, hvilket vel maa siges at være temmelig lidt, naar de ellers ikke have nogen Indtægt. Vi have haft et lignende Tilfælde i Fjor med en Sadelmager, som ogsaa havde Pension ifølge Loven, og der kommer her den Omstændighed at lægge Mærke til, at mange af Hærens Haandværkere ere ansatte paa Steder, hvor de ikke kunne udnytte deres Evner og Haandværksdygtighed, idet de ikke ad privat Vej kunne tjene noget videre. Under disse Forhold har Finansudvalget ment, at der ligesom over for den omtalte Sadelmager over for Bøssesmageren er Grund til at lade Naade gaa for Ret, og vi anbefale derfor Sagen til Henvisning til den højtærede Krigsminister. — Det næste Andragende, som findes i Betænkningen under Nr. 75,

er fra Enken efter Sergent Schultze i Artilleriet om en Understøttelse. Hendes Mand døde i September Maaned i Fjor, men da han endnu ikke havde været fast Underofficer i 10 Aar, har Enken ingen Pension i egentlig Forstand. Hun sidder nu med tvende Børn paa 4 og 6 Aar med en aarlig Indtægt af 156 Kr., hvoraf de 30 Kr. falde bort ved hvert af Børnenes fyldte 15de Aar. Efter de Forhandlinger, vi i Finansudvalget have ført med Ministeren om denne Sag, har den ærede Krigsminister været saa velvillig at tilstille mig Oplysninger om, hvordan de 156 Kr. fremkomme, derom indeholder Andragendet nemlig intet. Det oplyses, at i Henhold til Lov af 20de November 1876 § 10 faar hun 48 Kr., i Henhold til Loven af 30te November 1895 § 2 faar hun 30 Kr. for hvert af Børnene til deres 15de Aar, og saa faar hun i Understøttelse fra en Underofficerskasse 48 Kr., altsaa i et og alt til sig og de tvende Børn 156 Kr., hvilket jo er temmelig lidt. Finansudvalgets Mening med Henvisningen er den, at man ønsker, at Enken skal støttes, saa længe Børnene ikke ere konfirmerede, og saa længe hun ikke er gift selvfølgelig. Understøttelsen skulde altsaa gælde Børnene, indtil de naa Skels Aar og Alder, da de selv kunne komme ud og tjene noget. Hun beholder endda 96 Kr., og da hun er ung og rask, er det dog noget, og saa kan hun nok klare sig foreløbig. Altsaa, Meningen med Henvisningen er, at hun skulde hjælpes lidt, saa længe Børnene ere smaa, saa at hun uden alt for stor Nød og Fattigdom kan faa dem opdraget. Med disse Ord skal jeg tillade mig at foreslaa Andragendet henvist til den højtærede Krigsminister.

Finansministeren (*Hørring*): Paa min Kollega, Krigsministerens Vegne skal jeg udtale, at han intet vil finde at erindre imod, at disse Andragender henvises til nærmere Undersøgelse og Overvejelse af ham. For det sidste Andragendes Vedkommende fra Sergent Schultzes Enke skal jeg særlig fremhæve, hvad der blev fremdraget af den ærede Ordfører, at der her ikke kan være Tale om at give hende vedvarende Understøttelse. Det vil der